

poniedziałek, 27.07.2020

I Komunia św. - 18 lipca 2020 (VIII tura)

W kazaniu ksiądz proboszcz nawiązał do małej świętej - bł. Imeldy Lambertini. Żyła w XIV w. (1322 - 1333) tylko 12 lat! Była Włoszką i mieszkała w Bolonii. To jest starożytne miasto, z pierwszym w świecie Uniwersytetem z 1088 r.). Miasto sławne jest także ze swojej doskonałej kuchni (tutaj wymyślono spaghetti bolognese), tutaj je się pyszne tortelinii (małe nadziewane pierożki) i szynkę crudo. Z życia bł. Imeldy ks. proboszcz wskazał na trzy sprawy:

1.Imelda pochodziła z bardzo pobożnej rodziny. Jej rodzice znani byli z dobroczynności i hojności wobec potrzebujących. Matka uczyła Imeldę, jak pomagać ubogim. I to jest wielkie szczęście mieć dobrych i pobożnych rodziców, którzy uczą wrażliwości serca. Bo prawdziwa pobożność, która wynika z wiary, z jednej strony pamięta o modlitwie, o Eucharystii, o spowiedzi św., z drugiej strony ma otwarte oczy i uszy (serce) na potrzeby innych np. biednych, chorych, słabszych... I takiej postawy Imeldę nauczył Dom Rodzinny! Tego mają uczyć dzieci ich rodzice!

2.Przyjaźń ze św. Agnieszką! Mając 9 lat Imelda wstąpiła do klasztoru sióstr Dominikanek, tam przeżywała swoje dalsze życie duchowe i religijne, ucząc się i modląc się. I właśnie tam w klasztorze mała Imelda zaprzyjaźniła się ze świętą z III w., która była dziewicą i męczennicą. Św. Agnieszka żyła również krótko - 13 lat. Dziewczyny rozmawiały ze sobą o Eucharystii, o życiu wiecznym, o niebie i o miłości do Pana Jezusa. To pokazuje, że w tym życiu można mieć przyjaciół wśród świętych! Który będzie prowadził nas do nieba!

3.Pragnienie Komunii św. W tamtych czasach Komunię św. można było przyjąć dopiero mając lat 14. Imelda mając już 5 lat po raz pierwszy poprosiła kapłana o Komunię św.! Była wtedy bardzo zawiedziona, nie możliwością przyjęcia do swego serca Pana Jezusa w Komunii św. I tak odtąd prosiła kapłanów i siostry o możliwość przyjęcia Komunii św. Już wtedy wiedziała, że przyjęcie Komunii św. jest największym szczęściem i dlatego często pytała: "Jak to jest możliwe, że ludzie przyjmują Jezusa do swego serca i nie umierają ze szczęścia!" I wreszcie mając lat 12, po Mszy św., w której dalej nie mogła przyjąć Pana Jezusa w Eucharystii, trwała w "modlitwowej ekstazie" przed Najświętszym Sakramentem, nad jej głową ukazała się "jaśniejąca blaskiem Hostia". Kościelny widząc to niezwykle i cudowne zjawisko pobiegł szybko do kapłana, który co dopiero odprawiał Mszę św. On to widząc ten "mały cud", udzielił Imeldzie Komunii św. Kroniki mówią, że Imelda z wyrazami zachwyty na twarzy i uniesionymi rękami w górę - umarła na klęczkach (od ogromu Jezusowej miłości pękło jej małe serce!) Jej ogromne pragnienie otrzymania Eucharystii zostało nagrodzone niebem.

Będziemy dzisiaj prosić, aby bł. Imelda pomagał dzieciom I komunijnym nosić w sobie stałe pragnienie przyjmowania Pana Jezusa w Komunii św. A drogich rodziców prosimy, aby pragnienie przyjmowania Komunii św. swoich dzieci nie zostało nigdy zgaszone! Podtrzymujcie ten płomień gorliwości i pobożności, a zobaczycie wasze dzieci - świętymi!

Zapraszamy do Galerii - do zdjęć z I komunii św. i sesji zdjęciowej, nie koniecznie tylko na poważnie...

ROZPISKA NA OSTATNI TYDZIEŃ I KOMUNII ŚW.:

1. Poniedziałek

Dzieci – W modlitwie wieczornej rodzinnej / osobistej: podziękuję za dar życia, za łaskę wiary, za poznanie Pana Jezusa i za przyjaźń z Panem Jezusem.

Zaproszę Go też do swojego życia i życia mojej rodziny:

Przyjdź Panie Jezu i bądź moim największym Przyjacielem i jedynym Zbawicielem. Amen

Rodzice: W modlitwie wieczornej rodzinnej / osobistej: podziękujcie za dar macierzyństwa / ojcostwa. Proście mądrego Boga o łaskę mądrego wychowywania swoich dzieci, wg planów Bożych.

Modlitwa rodziców za dziecko / dzieci:

Boże w Trójcy Jedyny, z woli i łaski swojej powierzyłeś nam dzieci, które do Ciebie należą. Prosimy za nimi, abyś miał je w swej opiece.

Boże, Ojczy, strzeż życia naszych dzieci, zachowaj je w zdrowiu, broń od złych przygód, a by bezpiecznie mogły rósć na Twoją chwałę i naszą radość.

Synu Boży, Jezu Chryste, strzeż wiary naszych dzieci daj łaskę, aby były wierne Tobie i nie dozwól, aby w życiu zbłądziły. Duchu Świąty Boże, udziel dzieciom naszym światła w obowiązkach i pokaż, jak mają służyć Bogu i bliźnim. Daj im moc, aby pokonywały pokusy i trudności.

Boże, wspieraj nas, rodziców, abyśmy słowem trafiali do serc dzieci, a słowo swoje popierali dobrym przykładem życia. Pomóż nam czuwać nad dziećmi i szukać ich dobra. Wzbudzaj i podtrzymuj w nas ducha wiary i spraw, niech razem z dziećmi naszymi oglądamy kiedyś Ciebie, Boga Trój jedynego. Amen.)

2. Wtorek

Dzieci – Wykonaj w ciągu jeden dobry uczynek (najlepiej, aby o tym nikomu nie mówiąc, a później nie chwalać się). Wieczorem w modlitwie podziękować za wszystkie dobre uczynki.

Rodzice – Zorganizować wieczorny seans filmu: Największy z cudów (meksykański film animowany o spowiedzi św. i Mszy św. z 2011 roku). Porozmawiać o dobrej spowiedzi św. i dobrze przeżytej Mszy św.

3. Środa

Dzieci – W ciągu całego dnia pomyśleć kogo powinienem przeprosić, z rodziny, z klasy, ze znajomych. Przeprosić te osoby, które zasmuciłem, skrzywdziłem, zraniłem, obraziłem... (najlepiej osobiście, jeśli nie da się w ten sposób, przez telefon, mail, czy sms, czy napisać list)

Rodzice – Zorganizować wieczorne Nabożeństwo Pojednania. Razem z dziećmi najpierw przeczytać fragment Pisma św. J 8,1-11, podziękować, następnie przeprosić, wypowiedzieć słowa pojednania. Na końcu podjąć modlitwę o dobrą jutrzejszą spowiedź św. (pomoc w: Słowo ks. Proboszcza o grzechu i rachunku sumienia na YouTube Jego Serce.)

Modlitwa przed spowiedzią: Panie Jezu, chcę Cię prosić, abyś przebaczył mi wszystkie złe uczynki, które uczyniłem względem Ciebie i moich bliźnich (można wymienić). Spraw, aby ci ludzie mi przebaczyli, a mi daj łaskę zauważenia swych błędów i poprawienia ich. Jezu, proszę Cię, aby sakrament pokuty, do którego przystąpię już jutro otworzył na Ciebie moje serce i aby pomógł mi się z Tobą

pojednać. Dopomóż mi Jezus podczas spowiedzi Świętej. Amen

4. Czwartek

Dzieci – W ciągu dnia zrobić duże serce – na którym na jednej stronie wypisać główną swoją wadę, z którą chcę walczyć przez najbliższy rok. Na drugiej stronie napisać swoją prośbę do Pana Jezusa, aby mi pomógł w tym wysiłku.

Rodzice – Wieczorem po spowiedzi św. zorganizować radosny podwieczorek, na którym przeczytacie Przypowieść o Miłosiernym Ojcu (Łk 15,11-32) i porozmawiacie co naprawdę stało się w spowiedzi św. Postanówcie z dziećmi, w jaki sposób będziecie korzystać z sakramentu pojednania, przez najbliższy rok.

5. Piątek

Dzieci – Napisać na pięknej kartce papieru swoje postanowienie I Komunijne, które złożymy - Panu Jezusowi na ołtarzu, w kościele, w czasie trwania Białego Tygodnia.

Modlitwa wieczorna o czyste serce, gotowe zawsze przyjmować Pana Jezusa w Komunii św.

Rodzice – Wieczorem udzielić błogosławieństwa dzieciom, poprzez nałożenie rąk na głowę i wypowiedzenie słów modlitwy błogosławieństwa:

Niech cię Bóg błogosławi! Niech Bóg czuwa nad tobą! Dobry Bóg niech cię błogosławi i strzeże! Bóg cię kocha, On cię błogosławi!

Na koniec uczynić znak krzyża świętego na czole dziecka i ucałować je w czoło.

Kard. Józef Ratzinger w „Duchu liturgii” pisał tak:

Nigdy nie zapomnę pobożności i pieczołowitości, z jakimi moi rodzice błogosławili znakiem krzyża nas, swoje dzieci, gdy wychodziliśmy z domu; a gdy zegnaliśmy się na dłużej, rodzice kreślili nam znak krzyża wodą święconą na czole, wargach i piersi. To błogosławieństwo towarzyszyło nam, i wiedzieliśmy, iż ono nas prowadzi. Było to unaocznienie modlitwy rodziców, która szła z nami, i wyraz pewności, że opiera się ona na błogosławieństwie Zbawiciela. Błogosławieństwo rodziców było równocześnie swoistym zobowiązaniem nas do nieopuszczania przestrzeni tego błogosławieństwa. Błogosławieństwo jest gestem kapłańskim i w tym znaku krzyża odczuwaliśmy kapłaństwo rodziców, jego szczególną godność i moc. Myślę, że błogosławienie znakiem krzyża jako pełnoprawny wyraz kapłaństwa powszechnego wszystkich ochrzczonych powinno na nowo i z większą siłą wkroczyć do codziennego życia i nasycić je mocą Chrystusowej miłości.

Tekst pomocniczy: Rodzice, błogosławcie swoje dzieci! Link: <http://twojedzieckowielkasprawa.pl/rodzice-blogoslawcie-swoje-dzieci/>

6. Sobota

Rodzice i dzieci – rano wspólna modlitwa rodzinna o piękne przeżycie Mszy św. I Komuniijnej! O godne przyjęcie Pana Jezusa do naszych serc! Prośba, aby Pan Jezus w naszych sercach był zawsze radośnie przyjmowany! Prośba o świętość życia - w prawdziwej przyjaźni z Jezusem!

Po I Komunii św. na rodzinnym spotkaniu: zapalić świece (Światło Chrystusa – Bogu niech będą dzięki), pomodlić się przed / po jedzeniu, podzielić się błogosławionym chlebkiem.

Biały Tydzień:

Niedziela – Dzień Pański, Eucharystia ze wspólnotą parafialną (polecamy na 12.00). Modlitwa rodzinna za parafię.

Poniedziałek – dzień wdzięczności za rodziców /z obojgiem rodziców/. Podziękowanie rodzicom za ich obecność, troskę i miłość.

Ucałowanie

i przytulenie się do rodziców. Zdjęcia / na wesoło

Wtorek – dzień wdzięczności za katechezę (zapraszamy katechetów) –. Katechecie powiedziec osobiście lub wysłać wiadomość – podziękowania za głoszenie wam Ewangelii.

Środa - dzień wdzięczności za rodziców chrzestnych /z rodzicami chrzestnymi/.

Do kościoła przynosimy „Duże serce” zrobione w tygodniu poprzedzającym I Komunię św.

Czwartek - dzień wdzięczności za Kościół Powszechny /z rodzeństwem

i wychowawcami/ - z ofiarą na misje! W domu przygotować kopertę z ofiarą na dzieci, na Misjach (Afryka, Ameryka środkowa, Azja), które nie mają na szkołę, na przyjemności, na lekarstwa... Pomodlić się

(Ojczy nasz) za te dzieci. Boże Ciało – zapraszamy na 12.00 z procesją!

Piątek - dzień wdzięczności za dziadków /z dziadkami/ - pamiątki I Komunijne.

Dziadkom przygotować „laurkę wdzięczności”, w której umieścić podziękowanie za zrodzenie i wychowanie rodziców!

Sobota – godz. 16.00 Podwieczorek na Probostwie / w Domu Parafialnym (dzieci i rodzice) – przynosimy ze sobą wspomnienia I Komunijne.

Akt oddania swojego życia Panu Jezusowi.